

taler for, at medicinforsyningen til disse institutioner skal varetages af et sygehusapotek.

De private apoteker har erfaring i at varetage lægemiddelforsyningen til disse institutioner, og der er gennem de senere år anvendt mange ressourcer på at undersøge behov og yde en god farmaceutisk service til plejehjem.

Danmarks Apotekerforening skal på den baggrund anmode om, at der ikke på dette punkt sker en udvidelse af sygehusapotekernes forsyningsområde, så meget desto mindre som der hverken i lovbemærkningerne eller andetsteds er anført nogen dokumentation for hensigtsmæssigheden heri eller behovet herfor.

§ 61, stk. 3, bør følgelig begrænses til at omfatte statsinstitutioner, som svarer til, hvad der i dag er gældende, dvs. »og i særlige tilfælde endvidere til kommunale institutioner, der ligger i samme kommune som sygehusapoteket« udgår.

Kapitel 14

Pensionsbestemmelser

Af bemærkningerne fremgår, at den særlige pensionsbestyrelse bortfalder, og at administrationen i en overgangsperiode skal varetages af sundhedsstyrelsen.

Dette medfører, at medlemmernes repræsentation i ordningen bortfalder. Gennem årene har det vist sig værdifuldt, at de faglige repræsentanter i mange tilfælde har kunnet bidrage til sagsbehandlingen med oplysninger om de særlige faglige forhold, som ikke kan være hverken sundhedsstyrelsen eller finansministeriets lønnings- og pensionsdepartement bekendt.

Danmarks Apotekerforening finder derfor, at der på anden vis end gennem bestyrelsen for apotekervæsenets pensionsordning bør tilvejebringes en ordning, der kan sikre, at alle relevante oplysninger indgår i sagsbehandlingen.

ad § 66

Ifølge bemærkningerne forudsættes apotekernes pensionsforhold fortsat at skulle svare til pension efter ansættelser i statens lønramme 34.

Denne forskel mellem tilsigtet gennemsnitsindtægt (lønramme 37 + tillæg) og pen-

sionsniveau (34. lønramme) finder Danmarks Apotekerforening ikke længere rimelig.

Da pensionsniveauet i sin tid blev fastlagt, skete det som anført side 158 i betænkningen om apotekerloven af 1954 under hensyntagen til, »at apotekerstanden har adgang til at skaffe sig indtægter, som betydeligt overstiger tjenestemandslønningers niveau og giver mulighed for en supplerende selvpensionering«.

Da apotekernes mulighed for selvpensionering på nævnte grundlag som gennemsnitsbetragtning ikke længere er til stede, finder Danmarks Apotekerforening det rimeligt at ændre pensionsniveauet, således at dette kommer på linje med den tilsigtede gennemsnitsindtægt. Denne opfattelse ligger som bekendt på linje med, hvad der udtales af apotekerfondens bestyrelse som kommentar til lovudkast I af januar 1978.

Kapitel 15

Tilsynsbestemmelser, rådgivende nævn m.v.

ad § 71

Vedr. bedømmelsesnævnet henvises til bilag 1, side 3-6.

Kapitel 16

Forskellige bestemmelser

ad § 75

Den foreslåede ændring, hvorefter der ikke ved fastsættelse af erstatning for tab af ejendom skal lægges vægt på den offentlige vurdering, må ses som en væsentlig forringelse i forhold til de gældende regler, trods det i bemærkningerne anførte om, at reglerne i det store og hele svarer til gældende apotekerlovs § 23, stk. 4, og den praksis, der har udviklet sig i tilslutning hertil.

Det må efterhånden anses for fast praksis, at statsskattedirektoratet vurderer apoteksejendomme betydeligt lavere end den seneste ejendomsvurdering.

De ændrede bestemmelser vil således betyde, at man unddrager den fratrædende apoteker eller den, der får påbud om at flytte sit apotek eller sin filial, erstatningen for en del af den ejendomsværdi, som det offentlige vurderingsmænd har værdsat ejendommen til. En værdi, der i øvrigt er indgået i beregning af evt. formueskatter og kommunale dækningsbidrag.